

PÍSEŇ 0539

Tebe, Boha, ctíme

1505, 1541

1. Te - be, Bo - ha, ctí - me, Pá - na ve - le - bí - me,
nám Ot - ce věč - né - ho, cír - kev li - du tvé ---- ho,
ve - se - le vy - zná - vá, chvá - lu to - bě vzdá ---- vá.

2. Nebeští andělé chválí tebe mile,
i cherubínové i serafínové,
knížatstva i moci zpívají dnem nocí:
3. Svatý, svatý, svatý, světem neobjatý,
Hospodin zástupů, aniž jiný jest Bůh,
plné všecko nebe, plná země tebe.
4. Také lid prorocký i sbor apoštolský,
zástup mučednický skvoucí tebe vždycky
i také obecna po světě církev ctná
5. vyznává věčného Otce nebeského,
s tebou též bytnosti Syna od věčnosti
i Ducha svatého, Boha jediného.
6. Ó blahoslavení ti, kdo jsou počteni
s hosty domu tvého, ze srdce vděčného
budou vzdávat díky, zpívajíc na věky:
7. Svatý, svatý, svatý, v lásce přebohatý,
ó Bože zástupů, aniž jiný jest Bůh,
zní ti chvála vděčně zde i potom věčně.

podle 1541 a 1615 J.A.Komenský 1659,
úprava 1979 a J.Pejla 2018